

Özlem Martıları

— tutsak yelve · 14 Aralık 2019

..

beni anlamıyorlar
yalnızlığımın kompleksi kucağımda ki taş kadar
bağırma oturur seyirlerce
denizin iyotu tanışır yosunlarla turkuvazı salınır uzar gözlerimde

yönsüz kırık dal parçası nehirleri yakındır tene
kavuşur mavinin köpüğüyle
çözülür hasret bilmeceinde

ağlar-karmaşık hisli ânlarla
kimsesiz güvertesi/

gemilerin..

g'örünmez ıssız ufku pruvaya değer
dalgalı saçları taşır ölü denizi

demir alsam gideceğim kendimden
mesafesiz kulaçların girdabıyla dönen hayat/suyu

ve şişe ve mühründe çürüyen mantar
kaç şiir taşır ki kırık bedeni
ve sahibi ve kiralık ruhu
ve yalnızlığı

denizlerin derin/inci nişli fikirleri

saklamaya yeter mi ?

kalanı ! ıslak kağıttaki tuzun tadı

ve silik bir mısra kıyısına tutunmuş özlem martıları
hüzün rengi kanatlarıyla

uzaklaştırıyor sahilden
unutmaya yazılı
dalgın ilhâmları...

..